

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priştine, 27 Ekim 2016
Nr. Ref.: RK994/16

KABUL EDİLMEZLİK KARARI

Başvuru No: KI151/15

Başvurucu

Ol. S. ve Olt. S.

**Yüksek Mahkemenin Rev. nr. 186/2015 sayı ve 6 Temmuz 2015 tarihli
kararı hakkında anayasal denetim başvurusu**

KOSOVA CUMHURİYETİ ANAYASA MAHKEMESİ

Mahkeme Heyeti:

Arta Rama-Hajrizi, Başkan
Ivan Čukalović, Başkanvekili
Robert Carolan, Üye
Altay Suroy, Üye
Almiro Rodrigues, Üye
Snezhana Botusharova, Üye
Bekim Sejdiu, Üye
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, Üye
Gresa Caka-Nimani, Üye

Başvurucu:

1. Başvuru Gilan'da mukim reşit olmayan Ol. S. ve Olt. S (bundan böyle: başvuruçular) tarafından yapılmıştır. Başvuruçular babalarının verdiği yazılı vekâlete istinaden avukatlar Mexhid Sylja ve Blerim Sylja tarafından temsil edilmişlerdir.

İtiraz Edilen Karar

2. Başvurucular, kendilerine 26 Ağustos 2015 tarihinde teslim edilmiş olan Rev. nr. 186/2015 sayılı ve 6 Temmuz 2015 tarihli Yüksek Mahkeme kararına itiraz etmiştir.

Başvurunun Konusu

3. Başvurunun konusu itiraz edilen karar olup mezkûr kararlarla Kosova Cumhuriyeti Anayasasının (bundan böyle: Anayasa) 24. maddesi [Kanun Önünde Eşitlik], 31. madde [Adil ve Tarafsız Yargılanma Hakkı], 46. madde [Mülkiyetin Korunması], Avrupa İnsan hakları Sözleşmesinin (bundan böyle: AİHS) 6. maddesi [Adil yargılanma Hakkı] ve AİHS 1. Ek Protokolünün 1. maddesi [Mülkiyetin Korunması] ile güvence altına alınmış haklarının ihlal edildiği ileri sürülmüştür.

İlgili Hukuk

4. Başvuru Kosova Cumhuriyeti Anayasasının (bundan böyle: Anayasa) 113.7 fıkrası, 03/L-121 sayılı Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi Hakkında Kanunun (bundan böyle: Kanun) 47. maddesi ve Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün (bundan böyle: İçtüzük) 29. kuralına dayandırılmıştır.

Başvuru Süreci

5. Başvurucu 20 Aralık 2015 tarihinde Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesine (bundan böyle: Mahkeme) başvurusunu teslim etmiştir.
6. Mahkeme Başkanı 22 Nisan 2015 tarihinde Üye Bekim Sejdiu'yu raportör yargıç olarak görevlendirmiş, üyeler Altay Suroy (başkan), Snezhana Botusharova ve Arta Rama-Hajrizi'den oluşan Ön İnceleme Heyeti'ni tayin etmiştir.
7. Mahkeme başvurunun kaydedildiğini 1 Şubat 2016 tarihinde başvuruculara bildirmiş ve onların yasal temsilcilerinden başvuruya açıklık getirmesini istemiştir.
8. Mahkeme ayrıca başvuruculardan Rev. nr. 186/2015 sayılı ve 6 Temmuz 2015 tarihli Yüksek Mahkeme kararının kendilerine teslim edildiği tarihi gösteren teslim tesellüm tutanağının bir nüshasını istemiştir.
9. Başvurucular 9 Şubat 2016 tarihinde Mahkeme tarafından istenen bilgileri sunup başvurucular Ol. S. ve Olt. S.'nin reşit olmadıklarını teyit etmişlerdir.
10. Bunların dışında başvurucular yukarıda mezkûr kararın kendilerine 26 Ağustos 2015 tarihinde teslim edildiğini gösteren teslim tesellüm tutanağının bir nüshasını sunmuşlardır.
11. Mahkeme başvurunun bir örneğini 15 Eylül 2016 tarihinde Yüksek Mahkemeye sunmuştur.

12. Ön İnceleme Heyeti 15 Eylül 2016 tarihinde Raportör Yargıç'ın raporunu inceledikten sonra başvurunun kabul edilmezliği yönünde teklif sunmuştur.

Olguların Özeti

13. Başvurucular 30 Eylül 2010 tarihinde babası ve erkek kardeşiyle birlikte otomobille yolculuk yapmışlardır.

14. Arnavutluk'ta Durres-Kukes Otoyolunda içinde buldukları otomobilin lastiğinin patlaması sonucunda trafik kazası meydana gelerek yol kenarında park halinde bir başka otomobile çarpmıştır.

15. Başvurucuların annesi ve erkek kardeşi kaza yerinde hayatını kaybetmiş, babası ise ağır yaralanmıştır.

16. Otomobilin Priştine Sigal Uniqua Group Sigorta Şirketince (bundan böyle: sigorta şirketi) düzenlenmiş olan geçerli motorlu taşıt sigorta poliçesi vardı.

17. Belirtilmemiş bir tarihte başvurucular Sigorta Şirketine başvurarak zararın tazminini talep etmişlerdir.

18. Sigorta Şirketi zararın tazminini tamamen reddetmiştir.

19. Başvurucular 23 Kasım 2010 tarihinde Gilan Belediye Mahkemesinde dava açmışlardır.

20. Bu süreçlerde başvurucular babası ve ölen annelerinin ebeveyniyle davacı olarak yer almışlardır.

21. Gilan Belediye Mahkemesi 8 Kasım 2012 tarihinde (C. nr. 586/2010 sayılı karar) başvurucuların dava dilekçesini kısmen onayıp davalıya davacılara neden olduğu zararın tazminini emretmiştir.

22. Belediye Mahkemesi kazanın tehlikeli bir nesneden meydana geldiğini ve otomobilin Sigorta Şirketince düzenlenmiş olan geçerli poliçesi olduğunu tespit etmiştir. Kazanın sonucu olarak başvurucular bedensel acı, korku ve azaltılmış hayati etkinlik yaşadılar. Belediye Mahkemesine göre aile fertlerini kaybettikleri için başvurucular endişe duymuşlardır.

23. Bu karara karşı başvurucular İstinaf Mahkemesine itiraz başvurusunda bulunmuşlardır. Davacılar (başvurucular) itiraz başvurusunda tazminat tutarlarıyla ilgili olarak maddi hukukun yanlış uygulandığını ileri sürmüş, davalı taraf olan Sigorta Şirketi ise hukuki dayanağın tamamına itiraz etmiştir.

24. İstinaf Mahkemesi 18 Şubat 2015 tarihinde (AC. nr. 5087/2012 sayılı karar) Sigorta Şirketinin itirazını temelden yoksun bulup, tazminat miktarını artırarak davacıların itirazını kısmen onamıştır.

25. Sigorta Şirketi İstinaf Mahkemesi kararına karşı 13 Mart 2015 tarihinde Yüksek Mahkemeye revizyon başvurusunda bulunarak aşağıdaki ifade

kullanmak suretiyle kararda maddi hukukun yanlış uygulandığını ileri sürmüştür:

İki farklı ülkeden olan iki motorlu taşıtın karıştığı bir kaza söz konusu olduğu için tazminatın karşılanmasına ilişkin davanın kazanın-hasarın meydana geldiği ülkede görülmesi gerekirdi.

26. Yüksek Mahkeme 6 Temmuz 2015 tarihinde (Rev.nr. 186/2015 sayılı karar) Sigorta Şirketinin revizyonunu onayıp ilk ve ikinci derece mahkemelerin kararlarını değiştirmiş ve başvuruçuları dava dilekçesini “zorunlu motorlu taşıt sigortası Kosova sathında geçerlidir” ve Kosova dışında meydana gelen uyuşmazlıklarla ilgili olarak olayın vuku bulduğu ülke mahkemeleri yetkili oldukları gerekçesiyle reddetmiştir.
27. Sonuç olarak Yüksek Mahkeme bu hukuk davasını görüşme yetkisinin Arnavutluk Cumhuriyeti mahkemelerine ait olduğu tutumunu benimsemiştir.
28. Yüksek Mahkeme kararına göre Kosova Merkezi Bankacılık İdaresi (KMBİ) ile Arnavutluk Sigortalar Bürosu (ASB) arasından imzalanan bir Mutabakat Zaptı (bundan böyle: MUZ) uyarınca Kosova mahkemelerinin bu davayı görüşme yetkileri yoktu.
29. Yüksek Mahkeme karar gerekçesinde şunlara yer verilmiştir:

Alt derece mahkemeleri olgusal durumu doğru tespit etmişlerdir, ancak bu mahkemenin değerlendirmesine göre davacıların dava dilekçesinin temellendirilmiş olduğunu tespit ettiklerinde maddi hukuku yanlış uygulamışlardır. Bu, KMB'nin Zorunlu Ötorlu Taşıt Sigortası Yönetmeliği Değişikliğine İlişkin Yönetmeliğin 3. madde 1. fıkrası 1.5 bendine göre zorunlu trafik sigortasının sadece Kosova içinde geçerli olmasından kaynaklanmaktadır.

Birleşmiş Milletler Kosova Geçici Yönetim Misyonu tarafından motorlu taşıt sigortaları konusunda yetkilendirilmiş yegâne otorite olan Kosova Bankacılık Merkez İdaresi (KMBİ) 31.10.2006 tarihinde motorlu taşıt sigortaları konusunda yetkili taraf olan Tiran merkezli Arnavutluk Sigorta Bürosu (ASB) ile Mutabakat Zaptı imzalamıştır. Tazminat başvuruları ve ödemelerini düzenleyen III. Kısım 3. maddesinde (a) Kosova'da kayıtlı motorlu taşıtların sebebiyet verdiği ve Arnavutluk Cumhuriyetinde meydana kazanın sonucu bedensel hasar ve maddi kayıp ve hasarlara ilişkin raporlama, inceleme ve ödeme hususlarında MOU'nun kapsanması öngörülmüştür. Mutabakat Muhtırasının III. Kısım 1. maddesinde MOU çerçevesinde yapılan başvuruları tarafların ikisinin de inceleyip Mutabakat Muhtırasının IV. Kısım uyarınca tazminatlarının karşılanması, dolayısıyla tarafların kendi bölgelerindeki mevcut mevzuat hükümleri uyarınca sigorta poliçelerini kendileri düzenlemiş gibi karşı tarafın tazminatlarının karşılanması öngörülmüştür.

Yukarıda belirtilen nedenlerden dolayı Kosova Yüksek Mahkemesi Çekişmeli Muhakeme Usul Kanununun 224. madde 1. fıkrası uyarınca

davacıların dava dilekçesinin temelden yoksun olduğunu değerlendirmiş ve karar metninde belirtilen hükme varmıştır.

Başvurucuların İddiaları

30. Başvurucuların iddiaları şöyle tasnif edilmiştir:

- A. Adil yargılanma hakkının [Anayasa'nın 31. maddesi ve AİHS'nin 6. maddesi] ihlaline ilişkin iddialar,
- B. Kanun önünde eşitlik ilkesinin [Anayasa'nın 24. maddesi] ihlaline ilişkin iddialar,
- C. Mülkiyetin korunması [Anayasa'nın 46. maddesi ve AİHS 1. Ek Protokolü 1. maddesi] ihlaline ilişkin iddialar.

Adil Yargılanma Hakkı ihlali iddialarıyla ilgili olarak

31. Başvurucular Yüksek Mahkemenin itiraz konusu kararında kabul edilir bir gerekçe bildirmeyip AİHS'nin 6.1 maddesi uyarınca adil bir yargılama süreci sağlamadığı için adil yargılanma haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüşlerdir. Başvuruculara göre karar gerekçesi olgusal durum, deliller ve ilgili kanun hükümlerinden çıkan tespitlere ilişkin uygun bağları yansıtmalıdır.

32. Başvuruların iddialarına göre:

Yüksek Mahkeme alt derece mahkemeleri kararlarında maddi hukukun yanlış uygulandığına ilişkin somut bir gerekçe bildirmemekle kalmamış, mezkûr kararlarla bu mahkemenin ihlal edildiğini ileri sürdüğü maddelere ilişkin somut bir gerekçe de sunmamıştır.

Ashnda mahkeme ölüm veya bedensel yaralanmadan kaynaklı hasarlara ilişkin davaların görüşülmesi hakkında bölgesel yetkiyi belirleyen Çekişmeli Muhakeme Usul Kanununun 47. madde 2. fıkrasının neden uygulanmayacağı konusunda bir gerekçe bildirmemiştir. Ki mevcut davada bu yetki Gilan Belediye Mahkemesine aittir.

33. Başvurucular devamında şunu ileri sürmüşlerdir:

Yüksek Mahkeme bu kararla gündeme getirilen tüm hukuki meselelerde başvuruca ileri sürülen iddiaları tahlil etmek için gerekli gayreti göstermemiş, [...]Yüksek Mahkemenin bu tespiti hem Çekişmeli Muhakeme Usulü Kanunu hem de MOU hükümlerine aykırıdır.

34. Başvuruculara göre Yüksek Mahkeme'nin MUZ'un bir mutabakat anlaşması karakterine sahip olduğu ve bir ülkenin pozitif kanunları karşısında üstünlüğünün olamayacağını dikkate almış olması gerekmektedir.

35. Başvurucular devamında AİHS'nin 6. maddesiyle alakalı Anayasa'nın 31. maddesinin kendilerine Kosova Cumhuriyetinde yürürlükte olan tüm kanun yollarına başvurma ve kanun yollarından yararlanma hakkı sağladığını ileri sürmüşlerdir. Başvurucular bu nedenle mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiğini iddia etmişlerdir.

Eşitlik İlkesi ihlali iddialarıyla ilgili olarak

36. Başvurucular devamında Yüksek Mahkemenin kendi kararında Anayasa'nın 24. maddesinin belirlediği kanun önünde eşitlik ilkesini ihlal ettiğini ileri sürmüşlerdir. Onlar bu doğrultuda kazanın Arnavutluk Cumhuriyeti topraklarında gelmiş olması nedeniyle Kosova yargı makamları nezdinde haklarından yararlanmanın reddi açıkça kanun önünde eşitlik ilkesi ihlalidir.

Mülkiyetin Korunması Hakkı ihlali iddialarıyla ilgili olarak

37. Son olarak başvurucular Kosova mahkemelerince davasının reddi ve dolayısıyla mahkemelerin yargılama yetkisinin reddi ile tazminat hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüşlerdir.

Başvurucuların Talebi

38. Başvurucular Mahkeme'den Yüksek Mahkeme'nin Rev.nr. 186/5087 sayı ve 6 Temmuz 2015 tarihli kararının iptali ile İstinaf Mahkemesi'nin Ac.nr. 5087/2012 sayı ve 18 Şubat 2015 tarihli kararının onanmasını talep etmişlerdir.

Başvurunun Kabul Edilirliği

39. Mahkeme öncelikle Anayasada belirtilmiş ve Kanun ile İçtüzükte ayrıntıları verilmiş olan kabul edilirlilik koşullarının başvurucularca yerine getirilip getirilmediğini değerlendirmek durumundadır.

40. Mahkeme bu anlamda Anayasa'nın 113.7 fıkrasına atıfta bulunur. Fıkra şöyledir:

Yasalarla belirlenen tüm yasal yollar tükendikten sonra bireyler, kamu otoriteleri tarafından kendi bireysel hak ve özgürlükler ihlal edildiğinde dava açma haklarına sahiptirler.

41. Mahkeme bunun dışında Kanun'un 48. maddesine de atıfta bulunur. Madde şöyledir:

İstem müracaatında bulunan kişi, isteminde hangi hak ve özgürlüğünün ihlal edildiğini tahmin ettiğini ve müracaatta bulunan kişinin itirazda bulunmak istediği kamu otoritenin somut işleminin hangisi olduğu konusunda doğru bir açıklama yapmakla görevlidir.

42. Mahkeme ayrıca İçtüzüğün 36 kuralına atıfta bulunur. Kural şöyledir:

(1) Mahkeme başvuruları yalnız şu hallerde görüşebilir:

d) Başvuru prima facie olarak açıkça temellendirildiği veya temelden yoksun olmadığı zaman.

(2) Mahkeme şu kanaatlere vardığında başvuruyu açıkça temelden yoksun olduğunu ilan eder:

d) Başvurucunun kendi iddiasını yeterli şekilde kanıtlamadığı zaman.

43. Mahkeme, başvurucuların itiraz konusu kararlarla Kosova Cumhuriyeti Anayasasının (bundan böyle: Anayasa) 24. maddesi [Kanun Önünde Eşitlik], 31. madde [Adil ve Tarafsız Yargılanma Hakkı], 46. madde [Mülkiyetin Korunması], Avrupa İnsan hakları Sözleşmesinin (bundan böyle: AİHS) 6. maddesi [Adil yargılanma Hakkı] ve AİHS 1. Ek Protokolünün 1. maddesi [Mülkiyetin Korunması] ile güvence altına alınmış haklarının ihlal edildiği iddiasını hatırlatır.

Adil Yargılanma Hakkı ihlali iddialarıyla ilgili olarak

44. Başvurucuların maddi hukuk ve MUZ'un Yüksek Mahkeme tarafından yanlış uygulandığı iddiasıyla ilgili olarak Mahkeme maddi hukukun uygulanmasının yetkisinin derece mahkemelerine ait olduğunu belirtir.

45. Mahkeme, Yüksek Mahkeme tarafından işlendiği iddia edilen olgusal durumun tespiti veya yürürlükteki kanunlara ilişkin hataları incelemek (meşruiyet) kendi görevi olmadığını, ancak bu tür işlemlerin başvurucunun Anayasa ile güvence altına alınmış haklarını ihlal edip etmediklerini incelemek (anayasal denetim) olduğunu belirtir.

46. Mahkeme'nin görevi delillerin alınması da dâhil olmak üzere bir bütün olarak ele alındıklarında, başvurucuların adil yargılanacakları şekilde süreçlerin adil olup olmadıklarını tespit etmektir (bkz. Avrupa İnsan Hakları Komisyonu Raporu 16 Aralık 1992 tarihli kararı, Edwards v. Birleşik Krallık, Başvuru No: 13071/87, paragraf 34).

47. Mahkeme, itiraz konusu Yüksek Mahkeme kararının temellendirildiği tüm gerekçeleri içerdiğini değerlendirmiştir. Mahkeme bu doğrultuda Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihadına da atıfta bulunur. Bu içtihadı göre 6. madde yargılama süresince mahkemeye sunulan her delil için ayrıntılı cevap gerektirmez (bkz. *Van de Hurk v. Hollanda*, No: 16034/90, AİHM, 19 Nisan 1994 tarihli karar 61. paragraf).

48. Bu nedenle Mahkeme, Yüksek Mahkeme kararında belirtilen gerekçenin Anayasa'nın 31. maddesi ve AİHS'nin 6. maddesine uygun olduğunu tespit etmiştir.

Kanun Önünde Eşitlik İlkesi ihlali iddialarıyla ilgili olarak

49. Mahkeme başvurucuların 24. maddeye [Kanun Önünde Eşitlik] de atıfta bulduklarını ve kazanın Arnavutluk Cumhuriyeti topraklarında meydana geldiği gerekçesiyle Kosova yargı makamları nezdinde haklarını savunmalarına imkân verilmediği için eşitlik ilkesinin ihlal edildiğini tespit etmiştir.

50. Mahkeme başvurucuların gördükleri muameleye ilişkin olarak benzer durumda diğer bireylerin farklı muamele görüp görmeyecekleri hususunu belirtmedikleri sonucuna varmıştır. Bir davanın ayrımcı olması için benzer

durumlarda farklı bireylerin farklı muamele görmüş olmaları gerekir. Muameledeki bir farkın nesnel ve makul bir gerekçesi olmadığında; başka bir deyişle kullanılan araçlar ile varılmak istenen amaç arasında makul bir orantısal bağ bulunmuyor veya meşru bir amaç gütmüyorsa ayrımcıdır. (bkz. *Burden v. Birleşik Krallık [DHM] No: 13378/05, AİHM, 29 Nisan 2008 tarihli karar*).

51. Mahkeme başvurucuların eşit olmayan muamele iddialarını yeterince kanıtlamadıkları ve buna ilişkin herhangi bir delil sunmadıklarını tespit etmiştir. Bunun gibi bir anayasa ihlali ileri sürüldüğü zaman başvurucunun gerekçelendirilmiş, kanıtlanmış ve ikna edici bir iddia ortaya koyması gerekir.

Mülkiyetin Korunması ihlali iddialarıyla ilgili olarak

52. Mahkeme başvurucuların Anayasa'nın 46. maddesine [Mülkiyetin Korunması] atıfta bulduklarını da tespit etmiştir. Ancak onların mülkiyetin korunmasına ilişkin anayasal hakkının ihlali iddiasını gerekçelendirecek bir şey yoktur.
53. Mahkeme Anayasa'nın 46. maddesi ve 1. Ek Protokolün 1. maddesinin mülkiyet hakkını kazanmayı sağlamadığını hatırlatır (bkz. *Van der Mussele v. Belçika*, AİHM'nin 23 Kasım 1983 tarihli kararın 48. paragrafı; *Slivenko ve diğerleri v. Litvanya*, AİHM'nin 9 Ekim 2003 tarihli kararının 121. paragrafı).
54. Dahası başvurucular itiraz konusu kararların onların "*varlıklarıyla*" ilgili oldukları ölçüde Anayasa'nın 46. madde ihlali iddiasını ortaya koyabilirler. Bu hükmün ifade ettiği anlam içerisinde "*varlıklar*", başvurucuların en azından bir "*meşru beklentisinin*" olduğu ve etkin mülkiyet hakkını kazanacaklarını kanıtlayabildikleri iddialarla ilgili "*mevcut varlıklar*" olabilir.
55. İç hukukun gerektiği şekilde yorumlanması ve uygulanmasından kaynaklanan bir uyuşmazlık ortaya çıktığında başvurucuların talepleri yerli adalet makamlarınca reddedildiğinde bir "*meşru beklentinin*" olduğu söylenemez (bkz. *Kopecky v. Slovakya*, AİHM'nin 28 Eylül 2004 tarihli kararının 50. paragrafı).
56. Özet olarak Mahkeme, usul ve maddi hukuka ilişkin kuralları yorumlayıp uygulamak hukuk mahkemelerinin görevi olduğunu tekrarlar (bkz. *mutatis mutandis Garcia Ruiz – İspanya [GC] 30544/96* davası AİHM 1999-I tarihli kararı 28. paragraf).
57. Mahkeme, Yüksek Mahkemenin hukuk mahkemeleri yargılama yetkisine ilişkin kanun ve hükümleri doğru yorumlayıp yorumlamadığı görevinin olmadığını, bu konunun meşruiyet alanına girdiğini belirtir. Anayasa Mahkemesi'nin görevi Yüksek Mahkemenin itiraz edilen kararıyla bireyin Anayasa ile güvence altına alınmış olan haklarının ihlal edilip edilmediğini (anayasallık) belirlemektir.
58. Her ne kadar başvurucular hukuk mahkemelerince olguların yanlış tespiti ve kanunların yanlış uygulanmasından dolayı haklarının ihlal edildiğini ileri

sürmüş olsalar da onlar, yukarıda belirtilen kararlar anayasal haklarının ihlal edildiği yönündeki iddiasını kanıtlamamışlardır.

59. Mahkeme, davanın çözümü için başvuruçuların tüm argümanlarının gerektiği şekilde dinlendiği ve mahkemelerin onları doğru incelediklerini, başvuruçuların itiraz ettikleri kararın maddi ve hukuki gerekçelerinin ayrıntılı bir şekilde verildiğini ve yukarıda ifade edildiği şekilde hukuk mahkemelerindeki yargılama süreçlerinin genel anlamda adil olduğunu değerlendirmiştir.
60. Mahkeme kabul edirlilik koşullarının yerine getirilmediğini değerlendirmiştir. Başvuruçular, itiraz ettikleri kararlarla anayasal haklarının ihlal edildiğine ilişkin iddialarını kanıtlamaya başarılı olamamışlardır.
61. Bu nedenle başvuru açıkça temelden yoksun olup İçtüzüğün 36. kuralı (2) (d) bendi gereğince kabul edilmez olarak ilan edilmelidir.

BU SEBEPLERDEN DOLAYI

Anayasa'nın 113. madde 7. fıkrası, Kanun'un 20 ile 48. maddeleri ve İçtüzüğün 36.(1)(d) ile (2) (d) kuralı uyarınca Kosova Anayasa Mahkemesi'nin 15 Eylül 2016 tarihinde yapılan duruşmasında oybirliğiyle:

- I. Başvurunun kabul edilmez olduğunun İLANINA,
- II. Kararın taraflara TEBLİĞ EDİLMESİ,
- III. Kanununun 20.4 maddesi uyarınca bu kararın Resmi Gazetede YAYIMLANMASINA karar verilmiştir.
- IV. İşbu kararın derhal yürürlüğe gireceğine

Raportör Yargıç

Anayasa Mahkemesi Başkanı

Bekim Sejdiu

Arta Rama-Hajrizi